

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Філологічний факультет
Кафедра міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури
Департамент освіти і науки
Рівненської обласної державної адміністрації
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Кафедра англійської мови та методики її навчання
Головинський ліцей Рівненського району Рівненської області
Рівненський ліцей №15 Рівненської міської ради
Навчально-наукова лабораторія
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці майбутнього вчителя
іноземної мови та зарубіжної літератури»

МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога XXI століття»
12 травня 2023 р.

УДК 81'27: [378.016:37.011.3-051]

М 58

Рекомендовано до друку Вченою радою
Рівненського державного гуманітарного університету
ПРОТОКОЛ № 6 ВІД 25 ТРАВНЯ 2023 РОКУ

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції
**«МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ХХІ СТОЛІТТЯ»**

М 58 МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ХХІ СТОЛІТТЯ: матеріали першої І Всеукраїнської науково-практичної конференції (12 травня 2023 року): збірник тез. – Рівне : РДГУ, 2023. – 99 с.

Матеріали збірника присвячено висвітленню кола актуальних проблем, які обговорювалися на Всеукраїнській науково-практичній конференції «Міжкультурна комунікація у професійній підготовці майбутнього педагога ХХІ століття», зокрема інноваційні технології викладання іноземної мови та зарубіжної літератури, соціокультурна та психолого-педагогічна парадигми міжкультурного спілкування, полікультурне бачення світу в умовах міжкультурної комунікації: перспективи та проблеми, генерика та генологія художньої літератури, зарубіжна література в контексті міжкультурної комунікації: історичний та методичні аспекти.

Видання призначене для науково-педагогічних, наукових працівників у галузі освіти, аспірантів, викладачів, здобувачів вищої освіти та всіх, хто цікавиться здобутками у галузі ініомовної освіти.

За зміст поданих матеріалів несуть відповідальність їх автори

Рівненський державний гуманітарний університет, 2023

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога XXI століття»

Безкоровайна Ольга Володимирівна, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Павелків Роман Володимирович, доктор психологічних наук, професор, академік Академії наук Вищої школи України, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології, перший проректор Рівненського державного гуманітарного університету

Дейнега Олександр Вікторович, доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи Рівненського державного гуманітарного університету

Петрівський Ярослав Борисович, доктор технічних наук, професор, з навчально-виховної роботи Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна, кандидат педагогічних наук, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан філологічного факультету Рівненського державного гуманітарного університету

Яловенко Ольга Вікторівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської мови та методики її навчання Уманського державного педагогічного університету ім. П. Тичини

Андрєєва Майя Миколаївна, головний спеціаліст відділу професійно-технічної та вищої освіти Департаменту освіти і науки Рівненської обласної державної адміністрації

Істоміна Світлана Ярославівна, директор Рівненського міського ліцею № 15 Рівненської міської ради

Буржинська Тетяна Василівна, директор Головинського ліцею Головинської сільської ради Рівненського району Рівненської області

Нестерук Сніжана Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Самборська Ірина Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Вовчук Наталія Іванівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Оздемір Оксана Василівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Шульжук Наталія Василівна, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри стилістики та культури української мови Рівненського державного гуманітарного університету

Синевич Братислава Миколаївна, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Залевська Оксана Анатоліївна, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

ЗМІСТ

<i>Безкоровайна О. В.</i> Концептуальні засади до формування полікультурної освіти майбутніх педагогів: теорія і практика	6
<i>Бокиан В. Р., Безкоровайна О. В.</i> Різноманітність вправ для заохочення навчання іноземної мови учнів початкової школи	9
<i>Братко Б. І., Процько Є. С.</i> Особливості розвитку навичок слухання для вдосконалення мовлення та розуміння англійської мови у закладах базової середньої освіти	10
<i>Вовчук Н. І.</i> Звертання як вербальне вираження національних особливостей. Мовленнєвий етикет	12
<i>Ганжа Г. Г., Левчук О. А.</i> Особливості методики використання інтерактивних технологій на уроках англійської мови	14
<i>Глуценко О. Ю.</i> Комбінований курс викладання іноземної мови курсантам в умовах воєнного стану для оптимізації навчального процесу	15
<i>Гудкова М. М., Безкоровайна О. В.</i> Мовна особистість в умовах сучасної української школи	17
<i>Гурінчук С. С., Вовчук Н. І.</i> Національні стереотипи та основні цінності національного німецького характеру	20
<i>Джулай А. О., Капелюшина Т. В.</i> Скрайбінг як сучасний прийом візуалізації навчального матеріалу з англійської мови	22
<i>Закабула А. В., Процько Є. С.</i> Роль міжкультурної комунікації в процесі вивчення англійської мови школярами	23
<i>Златів Л. М.</i> Оптимізація самостійної роботи студентів-філологів із дисциплін лінгвометодичного спрямування в умовах дистанційного навчання	25
<i>Калініченко М. М.</i> Роль філології та експертизи авторського права у захисті об'єктів інтелектуальної власності	27
<i>Кирильчук Н. М., Петько Л. В.</i> Дослідження біорізноманіття садів замку Хівер (Англія)	28
<i>Кичій Г. М., Гембарук А. С.</i> Психологічні проблеми в умовах дистанційного навчання	32
<i>Коновець С. В.</i> Системність професійно-педагогічної діяльності вчителя як творчого процесу	34
<i>Кравець В. О., Левчук О. А.</i> Особливості використання інформаційно-комунікативних технологій на уроках англійської мови	37
<i>Кравець Я. Ю., Комар О. С.</i> Особливості комунікативного підходу до навчання англійської мови у закладах базової середньої освіти	38
<i>Кравченко Т. В.</i> Міждисциплінарне інтегрування англійської мови як державної у формуванні громадянської ідентичності британської студентської молоді	39
<i>Крупка М. А.</i> Романс як формульна література (на прикладі роману Наталії Гурницької «Мелодія кави у тональності кардамону»)	42
<i>Луговець О. О., Петько Л. В.</i> Гамбургер та історія його походження	44
<i>Людвік В. А.</i> Фільми як компонент вивчення іноземної мови: особливості та ефективність	47
<i>Мельник В. І., Нестерук С. М.</i> Романістика Гізер Морріс крізь призму наративу пам'яті	50
<i>Мозгальова Н. Г., Новосадов Я. Г., Новосадова А. А.</i> Міжкультурний простір музичного мистецтва України кінця ХХ – початку ХХІ століть	52
<i>Мушировська Н. В.</i> Лінгвокультурний аспект перекладу фразеологізмів (на базі польської та української мов)	53
<i>Неродик А. С., Самборська І. М.</i> Національні особливості вербального та невербального спілкування англійців	56
<i>Няньчук Р. М., Діхтяренко С. Ю.</i> Профілактика професійного вигорання працівників	58
<i>Павелків К. М.</i> Концепт іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності у сучасному науково-педагогічному дискурсі	60

Павлюк Г. С. Мовно-комунікативна діяльність вчителя початкових класів в умовах НУШ	62
Пасічник Я. Є., Левчук О. А. Мовні та позамовні чинники функціонування фразеологізмів із етнокультурним компонентом	64
Поважна М. С., Петько Л. В. Онлайн-ресурси як засіб організації самостійної роботи студентів-філологів молодших курсів з іншомовною лексикою	65
Полив'яна К. Ю., Загребнюк Ю. В. Features of non-standard English lessons for students of basic secondary education	67
Постоленко І. С. Формування мотивації вивчення англійської мови у здобувачів вищої освіти	68
Прокопчук Ю. В., Безкоровайна О. В. Використання інноваційних технологій у викладанні іноземної мови та зарубіжної літератури як засобу формування мовленнєвої активності учнів на заняттях з іноземної мови	71
Пучков А. С., Крижановська Т. І. Співацький розвиток особистості: структурний аналіз	72
Рагозіна В. В. До проблеми військово-патріотичного виховання учнівської молоді засобами мистецтва	74
Радченя Т. Ф., Безкоровайна О. В. Класифікація методів інтерактивного навчання на уроках англійської мови в НУШ	76
Сітайло К. Ю., Безлюдний О. І. Ways of improving secondary school students' phonetic skills	78
Смольнікова О. Г. Мовне портфоліо як ефективний засіб розвитку автономних якостей студента	80
Сьомак Я. В., Тхорук Р. Л. Роман Валерія Шевчука «На полі смиренному» як альтернативна історія	82
Терещенко Т. В. Врахування когнітивних процесів пам'яті студентів та складових компонентів мотивації при застосуванні цифрових навчальних медіа	84
Ткачук А. І., Безкоровайна О. В. Роль інтеркультурного діалогу у підвищенні ефективності міжкультурної комунікації	85
Топал О. В., Комар О. С. Особливості інтеграції лінгвокраїнознавчого аспекту до змісту предмета «англійська мова» в профільній середній школі	87
Fedorenko S. V. Multimodal resources for listening comprehension in English for specific purposes	89
Федорук А. О., Вовчук Н. І. Концептуальні відмінності у сприйнятті та ставленні до часу представників різних культур	90
Фурманець К. П., Крусь О. П. Сучасний досвід розвитку патріотичних почуттів підлітків на уроках музичного мистецтва в ЗЗСО	92
Шульжук Н. В. Лінгвокультурологічний підхід до формування дискурсної компетенції студента-філолога	95
Яницька О. М. Багатомовність та міжкультурна освіта в університеті: місце для навчання та взаємодії	97

Якщо емоції – потужний регулятор прагматики висловлювання, то, очевидно, виникає необхідність вчити студентів-філологів керувати емоціями, добираючи адекватні лексичні та граматичні засоби у процесі семантизації власних емоційних станів з метою резонації настроїв партнерів по комунікації. Аналіз же підручників та навчальних посібників із традиційних мовознавчих дисциплін для здобувачів вищої освіти філологічних спеціальностей ЗВО засвідчив, що в них мова передусім презентована як семіотична система, а не засіб комунікації та впливу, тому інформація про мову як важливий інструмент вивчення емоцій у них практично не представлена. Традиційно використовувані викладачами-мовниками збірники вправ також не моделюють емоційний досвід конкретного носія мови та соціуму, що впливає на формування його емоційної картини світу. Тому вони мають бути доповнені завданнями, виконання яких передбачає знання національної специфіки презентації емоцій у певній культурі. Перспективним у цьому плані може виявитися переклад іншомовного тексту, що має зберегти емотивний компонент семантики його одиниць.

Як бачимо, лінгвокультурологічний підхід має практичну цінність не лише до вивчення мовних одиниць, а й до вивчення емоцій. Так, наприклад, відмінною рисою англійців вважають стриманість щодо прояву емоцій, тому й лексеми *emotional* (емоційний), *effusive* (експансивний), *demonstrative* (нестриманий) в англійській мові позначені негативною конотацією, а лексему *emotionalism* (емоційність) витлумачують саме як втрату контролю над емоціями. Ця особливість виявляється і у її словотвірній структурі – невелика (порівняно з українською мовою) кількість суфіксів на позначення зменшувально-пестливої форми слова. Істинні емоції англійців приховують і непрямі висловлювання, яким вони надають перевагу. А більшість компліментів в англійській комунікативній культурі – мовні стереотипи для встановлення контакту зі співрозмовником.

Вищевикладені міркування дозволяють емотивну компетенцію мовної особистості вписати у ширше поняття – «екологічна компетенція мовної особистості», яке пов'язує із умінням застосовувати знання про потенційні емоціогенні ризики під час комунікативної взаємодії. Проте у процесі підготовки філологів, на жаль, ці ризики нерідко залишаються поза увагою, а поняття «емотивно коректний текст» взагалі не представлене у більшості підручників та збірників вправ і завдань.

Отже, гуманістичний характер сучасного мовознавства зумовлює вивчення мови як частини духовного світу її носія, який виявляє зв'язок із ментальною діяльністю та колективною свідомістю етносу, з яким він себе ідентифікує. Вивчення мовних одиниць не лише як елементів системи, а і як творчого продукту носія національної культури активізувало лінгвокультурологічний принцип у навчанні мови. Інтеграція останнього з комунікативно-прагматичним сприяє формуванню в студентів-філологів дискурсивної компетенції, вагомим складником якої в умовах високої емоційності сучасного інформаційного простору стає емотивний. Це й визначає перспективу вивчення емоційних смислів, які транслює людина за допомогою мови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Перекладацькі інновації* : матер. всеукр. наук.-практ. конф. Суми : СумДУ, 2020. С. 159–161.
2. Юрійчук Н. Форми організації навчальної діяльності студентів з курсу «Українська мова за професійним спрямуванням». *Українська мова й література в школі*. 2010. № 5. С. 29–33.
3. Жох І. П. Емотивні фразеологічні одиниці з компонентом *sozapon* в іспанській мові. *Одеський лінгвістичний вісник*. 2014. Вип. 4. С. 81–84.
4. Дружененко Р. Перспективи актуалізації комунікативно-прагматичної основи навчання української мови. *Українська мова і література в школах України*. 2014. № 1 (130). С. 15–18.
5. Кучерява О. Система роботи з формування дискурсивної компетенції у сфері писемної комунікації. *Вісник Львівського університету. Сер.: Філологічна*. 2010. Вип. 50. С. 254–261.
6. Денисова С. П. Дискурс у сучасних комунікаційних системах. *Дискурс у комунікаційних системах* : зб. наук. пр. Київ : Київськ. міжнар. ун-т, 2004. С. 5–14.

БАГАТОМОВНІСТЬ ТА МІЖКУЛЬТУРНА ОСВІТА В УНІВЕРСИТЕТІ: МІСЦЕ ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ВЗАЄМОДІЇ

Яницька О. М.,
старший викладач кафедри практики німецької та французької мов
Рівненського державного гуманітарного університету.
(м. Рівне, Україна)

Модернізація, епоха глобалізації та розвиток засобів масової інформації ставлять нові питання щодо викладання мови та культури в Україні. Студенти вступають до університету зі своїми очікуваннями, інтересами та уявленнями про те, чого вони хочуть. Викладання, яке не відповідає їхнім бажанням, найчастіше приречене на провал. У даному дослідженні ми виходимо з трьох міркувань:

- 1) Володіння іноземними мовами обов'язково є частиною інтелектуального оснащення, необхідного для успішної професійної інтеграції.
- 2) Глобалізація вимагає адаптації українського університету до нових технологічних культур.
- 3) Вища освіта відбувається в мультикультурному контексті. Вивчення мови в групі означає, що людина бере участь у діалозі між членами групи і що існує множинний дискурсивний вплив: вплив слів викладача, зустріч з різними культурами, але також і слухання слів інших студентів.

У даному дослідженні ми хотіли б поміркувати над викликами плюрилінгвізму та міжкультурної освіти в сучасному контексті глобалізації. Яке місце займають стереотипи у викладанні-вивченні мовних культур? Які мовні навички слід розвивати, щоб полегшити адаптацію студентів до нових технологічних культур? Це попередні питання, які дозволять нам запропонувати педагогічні шляхи валоризації плюрилінгвізму в університеті, щоб запропонувати студентам можливість розвивати свою плюрикультурну компетентність відповідно до вимог наукових досліджень та ринку праці.

Викладання мови завжди відбувається в контексті контакту між двома або більше культурами. Кожна з них має гідність і цінність, які необхідно поважати і зберігати: «Кожна культура пов'язана із загальною культурою, яка її характеризує і яка сама є результатом багатьох менших, більш секторизованих культур. Культура – це сукупність спільних практик, способів бачення, мислення і дій, які сприяють визначенню приналежності індивідів, тобто спільної спадщини, продуктом якої вони є і яка становить частину їхньої ідентичності» [3, с. 55].

Культура має власні символічні репрезентації та власні системи відліку, до яких люди, як окремі особи, так і суспільства, звертаються у своїх стосунках з іншими та у своїй концепції світу. Так само, як мова збагачується завдяки контактам з іншими мовами, так і культура – результат взаємодії різних культур (медіа-зв'язків, обмінів, переказів тощо) – також зазнає багатьох змін.

Щоб залишатись у сфері викладання та вивчення мови та культури, нам здається, що метою кожного викладача має бути взаєморозуміння специфіки кожної культури та робота на користь міжкультурного діалогу:

«Тому одним із завдань навчання буде саме модифікація системи репрезентацій учня. Аналіз репрезентацій є одним з найважливіших ключів до розуміння природи та еволюції явища культурної інтерференції. Попереднє знання цього явища і вивчення його еволюції в процесі навчання зумовлюють успіх або невдачу міжкультурної комунікації» [4, с. 63].

Дуже часто уявлення беруть участь у вивченні мови або у формі упереджень, або у формі лінгвістичних знань, набутих в інституційному середовищі, зокрема в школі чи університеті. Вони мають важливі дидактичні функції як для учнів, так і для вчителів, особливо коли йдеться про культурне збагачення. Роздуми про міжкультурну освіту природно приводять нас до розгляду рідних мов і багатомовних попередніх навичок учнів у їхньому сімейному, релігійному, культурному, шкільному та соціальному контекстах, оскільки вони можуть бути цінною допомогою в осмисленні того чи іншого культурного елемента.

З точки зору статусу, медіа позитивно чи негативно впливають на престиж і життєздатність мов, які стали безпосередньо корисними товарами і володіння якими тепер є частиною необхідного конкурентного капіталу: «Мови, які користуються присутністю в медіа, набувають більшого престижу в межах і поза межами своєї спільноти носіїв, і вони перебувають у більш сприятливому становищі для протистояння процесам мовної та культурної гомогенізації, а також для забезпечення свого виживання» [2, с. 185].

Теоретично, ставлення формується з уявлень і сприйняття, що склалися про мови, на які часто впливає певне почуття прихильності або відторгнення. Якщо ми подивимося на сучасні інституційні рамки взаємодії в Україні, то побачимо, що кодова альтернатива стає все більш поширеною навіть у ЗМІ, що передбачає нове ставлення до комунікативного обміну.

Усе, що було сказано вище, свідчить про важливість просування мовного та культурного розмаїття в медіа. Першими проявами міжкультурного контакту найчастіше є інтерпретація, взаємодія; але потім з'являються питання про власну культуру, позитивні чи негативні емоційні реакції тощо. Врахування комунікативних навичок передбачає, окрім мовних навичок, обов'язкове

засвоєння соціокультурних навичок: знання та засвоєння соціальних правил і норм взаємодії між співрозмовниками, які належать до кількох культурних спільнот.

ЮНЕСКО рекомендує, щоб рідна мова була мовою школи принаймні протягом чотирьох років навчання. Після того, як особистість учня консолідована, мовні контакти не становлять небезпеки культурного відчуження. У заяві, зробленій 21 лютого 2005 року з нагоди Міжнародного дня рідної мови, Генеральний директор ЮНЕСКО нагадує, що викладання рідної мови та багатомовність є кардинальними моментами сталого розвитку, які гарантують, що кожна людина вкорінена в культурі свого походження, що кожен може відкритися для інших і скористатися перевагами світу, який стає все більш взаємозалежним [1].

Для того, щоб виконувати роль викладача, вчитель спирається як на свій звичайний мовний репертуар, так і на інтерактивний та дидактичний репертуар, який є гетерогенним набором знань і ситуацій, з яких вчитель черпає інформацію. Цей репертуар формується через зустрічі з різними моделями, через академічну та педагогічну підготовку, через досвід викладання, який сам по собі модифікує репертуар. З педагогічної точки зору, зміна мови відбувається в дискурсі, а особливо в ситуації взаємодії, і має різні мотиви: «Таке спілкування має важливі комунікативні функції і несе в собі значення, які багато в чому схожі зі значеннями стилістичного вибору в одномовних ситуаціях» [1, с. 111].

Глобалізація, яка є предметом різних і суперечливих інтерпретацій, вимагає від університетів в Україні адаптації до нових технологічних культур. Наразі важливим є володіння однією або двома іноземними мовами, що є важливим культурним і професійним викликом для нових поколінь. Основними викликами, з якими університету в Україні доведеться зіткнутися в найближчі десятиліття, будуть:

а) оволодіння іноземними мовами, що є важливим інструментом для відкриття навчання та наукових досліджень для світу;

б) управління білінгвізмом з точки зору взаємодоповнюваності, а не конфлікту;

в) сприяти впровадженню дидактичного та педагогічного підходу, адаптованого до нових контекстів неформальної викладання іноземних мов;

г) дбати про прогалини та цілі студентів у всіх галузях навчання;

д) розвивати культуру навчання, щоб діяти відповідно до своїх уявлень;

е) проводити реформи (підготовка мовних тренерів, здатних аналізувати ситуацію викладання/навчання та мовні й пізнавальні потреби студентів);

є) цінувати у шкільному та університетському середовищі відмінності як збагачення, яке нічого не забирає від культурної ідентичності;

ж) створити міжкультурну педагогіку, яка вимагає як знання себе, своєї культурної спадщини, так і оволодіння культурними вимірами іноземної мови;

з) заохочувати працювати в університетах, на базі кафедр, лабораторій та центрів інтенсивного викладання іноземних мов, викладачів та дослідників, які здатні створювати всі наукові та технічні цінності, яких потребує академічний світ.

Багатомовність і культурне розмаїття, є феноменами, які значно збагачують український університет. Виклики глобалізації також вказують на нашу відповідальність: нічого не зміниться, якщо ми не будемо готові змінити власну ментальність, яка нав'язується на інституційному рівні, і, що ще серйозніше, якщо ми навіть не усвідомлюємо цього. Багатомовність і міжкультурне викладання, зважаючи на інтернаціоналізацію економіки, торгівлі та культури, відкривають нові дослідницькі перспективи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Gumperz, John. Introduction à la sociolinguistique interactionnelle. *Paris. Editions de Minuit.* 1989. 192 p.
2. Marti Félix, Ortega Paul, Amorrortu Estibaliz. Un monde de paroles, paroles du monde. *Paris. l'Harmattan.* 2006. 357 p.
3. Porcher, Louis. Le français langue étrangère. Emergence et enseignement d'une discipline. *Paris. Hachette.* 1995. 105 p.
4. Tarin, René. Apprentissage, diversité culturelle et didactique. Français langue maternelle, langue seconde ou étrangère. *Bruxelles. Edition Labor.* 2006. 309 p.

Наукове видання

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога ХХІ століття»**

12 травня 2023 р.

Комп'ютерний макет та верстка:
Л. М. Федорук

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Зам. № 258/1. Ум. друк. арк. 9.96. Наклад 100.

*Віддруковано у відділі
інформаційного та технічного забезпечення
Рівненського державного гуманітарного університету
33028, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12*